

Sygn. akt III KK 141/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 czerwca 2015r.,

sprawy **M. S.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 15 października 2014 r., sygn. akt XIII Ka 686/14,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku

z dnia 5 września 2013 r., sygn. akt II K 408/10,

p o s t a n o w i ł :

1) pozostawić kasację bez rozpoznania;

2) zwolnić skazanego od kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego M.S. nie spełnia wymogu formalnego, jakim jest zachowanie ustawowego terminu przewidzianego w art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k.

Nie można podzielić twierdzenia obrońcy, który podnosi w treści nadzwyczajnego środka zaskarżenia, że zarządzenie o ustanowieniu go obrońcą z urzędu M.S. w postępowaniu kasacyjnym, a także odpis wyroku wraz z uzasadnieniem otrzymał za pośrednictwem faksu dopiero w dniu 23 stycznia 2015r.

Jak wynika bowiem z akt sprawy, zarządzenie w tym przedmiocie zostało wydane w dniu 11 grudnia 2014r. (k. 1072), zaś w dniu następnym zostało wykonane poprzez wysłanie skazanemu i obrońcy stosownych powiadomień. Zwrotne poświadczenie odbioru znajdujące się na k. 1075 wprost wskazuje, że zarówno powiadomienie, jak i odpis wyroku wraz z uzasadnieniem zostały skutecznie obrońcy doręczone za pośrednictwem poczty w dniu 15 grudnia 2014r.

W świetle powyższego to właśnie ta data rozpoczynała bieg 30-dniowego terminu (art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k.) do złożenia w imieniu skazanego kasacji od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 15 października 2014r. Dołączona do kasacji kopia nadanego za pośrednictwem faksu pisma, z której wynika, że obrońca został w tej formie o obowiązku reprezentowania skazanego w postępowaniu kasacyjnym zawiadomiony w dniu 23 stycznia 2015r. (k. 8 akt WKK 4/15), nie zdezaktualizowała pierwszego zawiadomienia i nie mogła skutkować obliczeniem terminu do złożenia kasacji w sposób inny, aniżeli wskazany poniżej.

Wobec doręczenia adw. K. K. zawiadomienia o wyznaczeniu go obrońcą z urzędu w dniu 15 grudnia 2014r. (k. 1075) termin do skutecznego wniesienia przez niego kasacji upłynął z dniem 14 stycznia 2015r. Tymczasem nadzwyczajny środek zaskarżenia został wniesiony przez obrońcę w dniu 11 lutego 2015r. (data stempla placówki pocztowej na kopercie – k. 10 akt WKK 4/15), co skutkowało uznaniem go za nie spełniający jednego z formalnych warunków dopuszczalności kasacji.

Zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację między innymi wówczas, gdy nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k., tj. wymogom płynącym z art. 120 i art. 429 § 1 oraz 523 § 1 k.p.k. Takim wymogiem zgodnie z art. 429 § 1 k.p.k. jest respektowanie ustawowego terminu zawitego, który nie został przez obrońcę dochowany.

Dlatego Sąd Najwyższy pozostawił kasację bez rozpoznania (art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.

